042| Θαρρεῖτε. Εἰμὶ ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν καὶ ἐπισκοπῶν ὑμᾶς καὶ τὰ βήματά σας κατευθύνω πρὸς τὰς τρίβους Μου, ἐν αἷς εἰσδεχθεῖτε τὴν Ἀλήθειαν, τὸ Φῶς, τὴν Ἀγάπην.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/042-θαρρεῖτε-εἰμὶ-ἐν-τῷ-μέσῳ-ὑμῶν-κα/

Ἔρχομαι ὑμῖν πλήρης Ἀγάπης καὶ προσφέρω τοὺς κραδασμοὺς αὐτῆς εἰς τὰ στήθη ὑμῶν, ἵνα εἰσδεχθῆτε τὰ εὐφρόσυνα αὐτῆς ἀπαυγάσματα καὶ ἵνα καταστῆτε ἐν τούτοις φωτοβόλοι, ὅπως διὰ τοῦ φωτὸς ὑμῶν τὸ παρ’ Ἐμοῦ λαμβανόμενον, μεταδώσητε εἰς τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας τὸ φῶς ὑμῶν τοῦτο.

Πιστεύσατε εἰς ὅσα λαλῶ τὴν στιγμὴν ταύτην. Οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων προσέφερέ τι τοῖς ὁμοίοις αὐτοῦ, ἂν μὴ τοῦτο παρ’ ἡμῶν δὲν ἔλαβε καὶ οἱ τοῦτο λαβόντες πάντες δι’ ἀποκαλύψεως ἔλαβον αὐτὸ καὶ τῇ ἀποκαλύψει ἡμῶν ταύτῃ πιστεύσαντες μεῖζον ἔλαβον καὶ μεῖζον ἐκ τοῦ μείζονος λαβόντες προσέφερον.

Δείξατε σημεῖα πίστεως καὶ θέλετε εἰσδεχθῆ Πλοῦτον Ἄφθαστον, Ὑπερκόσμιον, ὅστις ποικιλομόρφως θέλει ἐκδηλωθῇ πρὸ τῶν αἰσθήσεων ὑμῶν ἐν μορφαῖς ποικίλαις.

Μὴ ταῖς δυνάμεσι ὑμῶν στηρίζετέ τι τῶν ἐκ τοῦ ἔργου Μου, ὅτι μηδὲν ἠθέλατε συντελέσει, ἀλλὰ τῇ ἀδυναμίᾳ ὑμῶν ταύτῃ δώσατε πίστιν, ὅτι θέλετε ἀναχθῇ, ὅτι διὰ τῆς ἀδυναμίας ὑμῶν περισσοτέροις ἤθελε γεννηθῇ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν ἡ πίστις.

Δὲν ἔχετε ἢ νὰ ἐρωτᾶτε καὶ ἐρωτῶντες νὰ λαμβάνητε καὶ λαμβάνοντες ἀποκαλύψεις εἰσδέχεσθε καὶ **ὡς πιστεύοντες θέλουσι βραδύτερον ἀνοιγεῖ αἱ Πύλαι τῶν Οὐρανῶν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν καὶ εἰσδεχθῇ** καὶ προσφέρετε πᾶν, ὅ,τι ἐξ αὐτῶν ἐξαιτήσητε. Γιγαντωθῆτε ἐν πίστει, ὅτι αὕτη θέλει φέρει ὑμᾶς ἐν αἰσίῳ τέρματι παρὰ πάσας τὰς θυέλλας καὶ κινδύνους, οἵτινες ἤθελον περιβάλλει τὸ ἔργον Μου.

Ἀλλ’ οἱ πιστεύοντες ἀγαπῶσι καὶ οἱ ἀγαπῶντες δεσμεύουσι τὰς διανοίας ἐκείνων, εἰς οὓς θέλουσι προσφέρει τὰ στοιχεῖα τῆς ἀγάπης αὐτῶν, ἥτις θὰ ὑπερπλημμυρίσῃ τὰς

ὑποστάσεις των. Καὶ ἀγαπᾶτε, ἵνα ἐκ τῆς Ἀγάπης λάβητε πᾶν ὅ,τι ζῆ, ὅ,τι ὑπάρχει, ὅ,τι κινεῖται, ὅ,τι δημιουργεῖται καὶ συντελεῖται ἐμφανῶς καὶ ἀφανῶς ἐν ὑμῖν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν.

Ὀφείλετε νὰ μὴν ἐμφορῆσθε ὑπὸ περιεργείας. Τὸ στοιχεῖον τῆς περιεργείας δὲν εἶναι συντελεστικὸν δι' ἐκείνους, οἵτινες εἰσήχθησαν ἤδη εἰς τὸν Οἶκον Μου καὶ τοὺς καρποὺς τῶν Χωρῶν Μου νέμονται. Ὑμεῖς ἐρευνᾶτε. **Τὸ στοιχεῖον μόνον τῆς ἐρεύνης, τῆς διὰ πίστεως ἐρεύνης δέον, ὅπως καταλαμβάνῃ τὰς ὑποστάσεις ὑμῶν,** ὅτι διὰ ταύτης θὰ διαδράμητε τὴν ὁδὸν τῶν καταστάσεων, αἵτινες ἀλληλοδιαδόχως ἐμφανιζόμεναι θὰ σᾶς προσκομίζωσιν εἰς τὰς ἐκφάνσεις τῶν πνευματικῶν ἐκδηλώσεων, αἵτινες εἶναι **καρποὶ τῆς Ἐρεύνης, μόνον τῆς διὰ πίστεως Ἐρεύνης.** Καὶ ὑμεῖς ἤδη ἐρευνᾶτε καὶ ἐρευνῶντες ἐντείνετε μεῖζον τὰς δυνάμεις τῆς ἐρεύνης ἐπὶ τῶν φαινομένων, τῶν ὑποπιπτόντων ὑμῖν. Καὶ πιστεύετε ἅμα. Ὁσονδήποτε δέ ἐλαχίστως καὶ ἂν πιστεύετε, πάντως πιστεύετε καὶ συνδυάσατε ὁμοῦ τὰ δύο ταῦτα στοιχεῖα καὶ προσπάθειαν καὶ θέλετε ἀντλήσει ἐκεῖνα, ἅτινα προσκαρτερεῖτε.

Προσδοκῶ ἀφ' ὑμῶν πίστιν, ὡς ἀνωτέρω ἐτόνισα τοῦτο καὶ ἤδη τονίζω καὶ πάλιν, ὅτι ἀδημονίας σημεῖα δεικνύοντες εἶναι καταστάσεις ἐκδηλώνουσαι δόσιν τινὰ ἀπιστίας. Δὲν θέλω ὅμως νὰ φρονῆτε ὑμεῖς οὕτω, ἵνα μὴ εὑρεθῶ εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀποστείλω τὰ βήματα ὑμῶν πρὸς τὴν ὑποδεικνυομένην ὑφ' Ἐμοῦ ταύτην κατεύθυνσιν.

Εἶπον ὑμῖν, ὅτι θέλω προσφέρει ὑμῖν πᾶν, ὅ,τι δύνασθε βαστᾶσαι καὶ πᾶν ἐκλεκτόν, συντελοῦν διὰ τε τὴν ὑμῶν κατάρτισιν καὶ τοῦ ἔργου μου. Ἐὰν ἐμφορῆσθε, ὡς ἀνωτέρω ἐξέθεσα, διὰ τῆς πρός Με ἀπολύτου πίστεως, οὐδέποτε θὰ δοκιμάσητε τῆς ἀποχῆς Μου τὴν ὀδύνην, ὅτι καὶ ἐν ταῖς σκληροτέραις ὑμῶν δοκιμασίαις θέλετε ἀφ' ὑμῶν ἀντλεῖ ἐκεῖνο, ὅπερ ἤδη σᾶς παρέχω. **Προσπαθήσατε τὸ παρεχόμενον ὑπ' Ἐμοῦ ἤδη, εἰς ὃ εἶσθε δανειζόμενοί Μου, νὰ δημιουργήσητε αὐτὸ κεφάλαιον σταθερὸν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἵνα ἀφ' ὑμῶν ἀντλῆτε.**

Θέλετε νὰ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι Ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἕν ἐσμέν. Τοῦτο μὴ ἀποδεχόμενοι ἀρνεῖσθε τὴν οὐσίαν, μεθ' ἧς ἐμφορῆσθε καὶ τὴν ὁποίαν παρ' Ἐμοῦ ἐλάβατε. Ἂν οὕτως ἔχει, τότε, τότε ὡς οὐδεμία σχέσις μεθ' ἡμῶν ὑφισταμένη καὶ ὑμῶν, ἔδει νὰ μὴν ἀναμένητε οὐδέν. **Λέγων δέ, ὅτι Ἕν ἐσμέν, θέλω νὰ ἀναβιβάσω τὰς διανοίας ὑμῶν μέχρις Ἐμοῦ πλήρως. Ἂν δὲ δὲν εἴμεθα Ἕν, τότε δὲν εἶμαι Ἐγὼ ὁ Γεννήτωρ ὑμῶν, οὐδὲ ὑμεῖς τέκνα Μου, ἄρα μὴ προσκαρτερῆτε οὐδέν, ὡς μὴ τοῦτο πιστεύοντες καὶ ὃ λαμβάνετε πιστεύετε τότε μᾶλλον, ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν λαμβάνετε.** Κενὴ ὅθεν ἡ τοιαύτη πίστις, ἥτις καὶ θέλει σβεσθῆ θᾶττον ἢ βράδιον, μηδὲν ἐκ τοιαύτης πίστεως προσκαρτεροῦσα ἡ ἀνθρωπότης.

Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πιστεύοντες ὅτι Ἐγὼ καὶ ὑμεῖς Ἓν ἐσμέν, οὐδὲν καινότερον λέγω ὑμῖν ἐκείνου, ὅπερ ὁ Ἀναμορφωτής ἐφθέγξατο λέγων: **Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Εἰμί, Ἐγὼ καὶ ὁ Πατήρ μου ἕν ἐσμέν.** Τί τούτου καινότερον εἰς τοὺς Ἐμοὺς λόγους καθορᾶτε; Καὶ ὅταν πιστεύσητε τοῦτο, τότε εἰς πάσας τὰς δοκιμασίας ὑμῶν τὰς ἐπιβεβλημένας θέλετε προστρέχει **ἐν ἑαυτοῖς, ἐν οἷς καὶ Ἐμὲ θέλετε εὑρίσκει** καὶ παρ' ὑμῶν τότε θέλετε καὶ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἀντλήσει, ὥστε ὁδεύσητε ἐν πίστει τὴν ὁδόν, ἥτις πλέον θέλει εἶσθαι διανοιγμένη καθαρὰ πρὸ τῶν ὀμμάτων σας χωρὶς νὰ ἐμφιλοχωρήσωσιν τῆς ἀμφιβολίας τὰ σημεῖα διὰ τὴν πορείαν σας.

Ἀλλὰ τοιαύτην δηλῶν ὑμῖν τὴν ἀποχήν Μου θεωρεῖτε ὡς ἀποχὴν ἢ **καὶ ἀνδροποίησιν ὑμῶν μᾶλλον τῶν ἤδη ἀσθενῶν δυνάμεων,** αἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην τοιαύτης καὶ σήμερον διαπαιδαγωγήσεως; Ἀλλὰ μὴ σπεύδητε. **Ταῦτα θὰ συντελεσθῶσιν ἐν καιρῷ.**

Προελάλησα ὑμῖν ταῦτα, ἵνα προπαρασκευάσω ὑμᾶς κατὰ πάντα καὶ διὰ τῶν ἀποκαλύψεών μου θέλω καταρτίσει ἐντελεστέρους διὰ μίαν νίκην, ἣν ἓν ἔργον, ὡς τὸ ἐμόν, ἐκζητεῖ.

Θαρρεῖτε. Εἰμί μεθ' Ὑμῶν καὶ φιλῶ ὑμᾶς. Ἀλλ' Ἐγὼ φιλῶ ὑμᾶς καὶ φιλῶν ζητῶ νὰ σᾶς ἀναγάγω καὶ πρὸς τοῦτο θέτω ἀρχάς, μηδεμίαν τούτων καταργῶν. Καταστεῖτε καὶ ὑμεῖς τοιοῦτοι. Θέσατε εἰς ἑαυτοὺς ἀρχάς, τηροῦντες ταύτας καὶ ταύτας τηροῦντες ἀπαρεγκλήτως Ἀρχαὶ καθίστασθε ἐν ταῖς ἐνεργείαις ὑμῶν καὶ ὡς τοιοῦτοι τότε ὄντες θέλετε ἀποφέρει εἰς αἴσιον πέρας πᾶσαν ἐπιθυμίαν ὑμῶν φερομένην εἰς τὴν ἀκτῖνα ἐνεργείας τοιούτων ἀρχῶν.

Ὑπέδειξα ὑμῖν τί δύνασαι ἐν προκειμένῳ νὰ πράξῃς. Ὤφειλες νὰ πορευθῇς ἐκεῖ καὶ ἐκείνων τὰς ἐντολὰς λαμβάνων δὲν θὰ ἐλάμβανες ἀλλοίας ἐκείνων, ἃς ἤθελες παρ' Ἐμοῦ λάβει, ὅτι οἱ πάντες τὴν Ἀρχὴν ἀπ' Ἐμοῦ ἔχουσιν καὶ πάντας ἐμπνέω καὶ τὴν Ζωὴν οἱ πάντες παρ' Ἐμοῦ εἰλήφασι. Καταστῆτε πιστοὶ καὶ ἐν Ἀγάπῃ φερόμενοι, ἐκ ταύτης καρποὺς ἀγλαοὺς δρέψητε.

2/6/1926